

هیچیک از ما نمی‌توانیم از مسوولیت خود را مبرا بدانیم و هیچیک از ما نمی‌توانیم از کوشش برای اصلاح جامعه حتی تا دم آخر خود را کنار بکشیم (دکتر سوکارنو)

بسمه تعالی

دوستان و هموطنان عزیز...

اکنون که دوران دبیرستان را به پایان رسانده و قصد ورود به دانشگاه را دارید قدم شما را به دانشگاه و نزدیک شدنتان را به صحنه فعال زندگی گرامی می‌داریم و ضمن آرزوی موفقیت و کامیابی شما لازم می‌دانیم که بر حسب ضرورت نکاتی چند با شما در میان بگذاریم.

عصری که ما در آن زندگی می‌کنیم دچار طغیان و تحول عظیمی است که نتیجه تکاپوی انسانی برای کسب آزادی و حیثیت زندگانی بهتر و تأمین عدالت واقعی است. در این جامعه بزرگ بشری ما نیز در اجتماع ایران مسوولیت مستقیم در قبال پیشرفت جامعه خود داریم. برای درک واقعی این مسوولیت و نحوه اجرای آن باید شناسایی کامل به محیط خود و دشمنان اجتماع و همچنین رهبران واقعی ملت داشته باشیم.

سرنوشت شما و ما یعنی طبقه جوان کشور بیش از سایر طبقات وابستگی به طرز اداره مملکت و آینده آن دارد. بنابراین ما بیش از سایرین علاقمند به اصلاح کشورمان و خروج از بن بست خراب فعلی بوده و بیش از سایرین باید کوشش و فداکاری کنیم. وضع اسفناک نه سال گذشته کشور ما را برآن می‌دارد که در جهت صحیح مبارزه بر علیه کفر و ظلم که نتیجه آن فساد و بیدادگری و چپاول و خودسریهای سالیان اخیر است گام برداریم و از نیروی جوان کشور تحت رهبری صحیح و خردمندانه بهره بردای نمائیم.

این عصر - عصر پیشرفت ملل تازه استقلال یافته و انقلاب ناسیونالیزم و ایجاد حکومت‌های آزاد و ملی و انهدام خودسری هاست. لذا ضرورت زمان خود به تنهایی می‌تواند انگیزه مبارزه بر علیه دستگاه‌هایی باشد که سبب فقر و بدبختی مردم بوده و تمام کوشش آن در مسیر تخریب ایمان و فضائل اخلاقی و صفات بارز انسانی و آزادی بوده است.

دوستان عزیز...

در نه سال گذشته (پس از کودتا بر علیه حکومت ملی جناب آقای دکتر مصدق و در نتیجه سکوت و رکود ملت) افرادی بر ما مسلط بوده‌اند و بنام ملت حکومت کرده‌اند که برای احراز قدرت و تأمین منافع پست مادی خود قصدی جز تاراج خزانه ملت و از بین بردن روح آزادیخواهی و ایجاد اختناق و فشار بر مردم ستمدیده ایران نداشته‌اند.

حکامی به اشاره آمده و به اشاره رفته‌اند که نقطه اتکائی به بیگانگان استعمارگر یا عوامل آنها داشته‌اند آزادمردان را به زندانها افکندند و آنها را با فجیع‌ترین وضع قرون وسطائی شکنجه و عذاب داده‌اند. هر کس برای چند روزه حکومت خود مانند عروسکی بی اراده بازیگری کرده و نمایشات مضحکی از اصلاحات...؟ داده است ولی از دروغگوئی‌های این افراد همین بس که امروز خودشان اعتراف می‌کنند که دیگر رمقی در دستگاهها و خزانه مملکت باقی نیست و هرچه بوده خورده‌اند و برده‌اند.

اینها نتیجه استعماری است که گریبانگیر ماست. این استعمار اکنون برای حفظ خود از هرگونه تلاش و کوشش مذبوحانه خودداری نمی‌کند و حتی از دمکراسی و آزادی و بشردوستی هم دم می‌زند. در مقابل چنین وضعی که مولود استعمار جدید و موجب ذلت و سلب حیثیت ماست وظیفه ما چیست؟ آیا می‌توان ساکت نشست و ناظر اعمالی شد که علاوه بر مسائل اقتصادی و سیاسی شرافت انسانی را لکه دار می‌کند. دانشجویان ایران در طی سالهای گذشته ضمن

مطالعه و تحقیق دروس خود از فرصتهای مناسب استفاده کرده و برای نجات ملت بر علیه این نظام و بیدادگریها بپاخاستند و گروه گروه به زندانها افتادند و عمال فاسد بیگانه در قبال ندای حق طلبانه آنه روزهای نظیر ۱۶ آذر ۳۲ (روز شهادت سه تن از دانشجویان) و فاجعه اول بهمن (روز فتح...؟ دانشگاه و به خاک و خون کشیدن آن بدست قوای چتر باز) پدید آوردند ولی ما دست از مبارزه نکشیده و اکنون نیز قصد آن داریم که استوارتر بر علیه «حکومت‌های فردی» و هرگونه «خودپرستی» به مبارزه خود با اتکاء به فکر و رویه صحیح ادامه دهیم.

اکنون دنیا در حال نهضت و پیشرفت مداوم است عوامل استعمار می‌خواهند که تعادل گذشته را براساس استعمار ملل حفظ نمایند.

ولی نیروهای جوان می‌کوشند جای خود را در جامعه اشغال نمایند و بنا به وظیفه دینی و انسانی آزادی را برای نجات دنیا و آخرت خود احراز نمایند. آزادی داشته باشند تا زندگی ملی خود را بنحو دلخواه ترتیب دهند. آزادی برای بنیان گذاشتن اساس ملی خود و این آزادی سیاسی و اقتصادی و فرهنگی باشد.

دوستان عزیز...

اکنون استعمار در حال احتضار است. فریاد از هم گسستن زنجیرها از آفریقای سیاه تا آمریکای لاتین و آسیا به گوش می‌رسد اما ما می‌دانیم که کشورهای استعمارگر می‌کوشند تا در آخرین لحظات تا حدی که ممکن است منافع خود را حفظ کنند این هدف از طرق مختلف دنبال می‌شود. گاه بوسیله ایجاد اختلاف بین طبقات و گاه با تشبثات نظامی یا هر نوع وسیله دیگر. تجربه به ما آموخته است که در برابر این تشبثات باید «وحدت ملی داشته باشیم» تا استقلال واقعی را مانند پلی برای بهبود زندگی بدست آوریم و برای مقابله با تاکتیک‌های متغیر استعمار و حکام آن باید با فکر نو و عمل نو اقدام نماییم.

این حقیقتی است انکارناپذیر که بر اثر خیانتها و غارتگریها و خودکامگیها و روشهای مستبدانه حکومت‌های چند سال گذشته که زبان حق گویان را بریده و قلم حق نویسان را شکسته‌اند و مبلغ بیش از ۲۵۰۰ میلیون دلار به هدر داده‌اند کشور ما اکنون در لب پرتگاه قرار گرفته است.

ضمناً باید توجه داشت که مبارزه پیشروی و عقب نشینی دارد و دشمن هنوز هم قوی است ولی بقول دکتر سوکارنو «زمان علیه آنهاست و آتیه از آن ما است» ما در دل خود تأثر تلخکامیهای گذشته و حال را داریم در گذشته مبارزه کرده‌ایم و اکنون هم می‌جنگیم و در آتیه نیز به کوششهای خود ادامه خواهیم داد تا آزادی ملی و اجتماع انسانی و انسان ساز را جایگزین وضع درهم ریخته کنونی کنیم.

ما احتیاج به فداکاری و از جان گذشتگی داریم و این گفته جمیله بوپاشا را در جشن استقلال ملت قهرمان الجزایر بخاطر می‌آوریم «فراموش نمی‌کنم که برای کسب استقلال یک میلیون نفر از هموطنان خود را قربانی داده‌ایم. «فراموش نمی‌کنم که بر سر هر کوهی و در قعر هر دره‌ای از خاک الجزایر کالبد یک انسان الجزایری خفته است» «زیر هر درختی قطره خونی چکیده است».

دوستان عزیز- اکنون که با قلوب مضطرب در امتحان ورودی دانشگاه شرکت می‌کنید بخاطر داشته باشید که با سرمایه غارت شده ملت در نه سال گذشته در صورت وجود یک حکومت ملی می‌توانستیم دهها دانشگاه بسازیم و هزاران متخصص تربیت کنیم و اکنون که دستگاهها آهی در بساط نداشته و هرچه بوده غارت کردند می‌خواهند با دریافت شهریه از دانشجویان تازه به دانشگاه وارد شده و دانش آموزان دبیرستان جبران زد و بندهای گذشته را بنمایند ولی ما برای جلوگیری از این اجحاف آمادگی خود را برای کمک به شما اعلام می‌کنیم و به تمام دستگاهها اخطار می‌کنیم که نمی‌توانند با اعمال فشار و ایجاد تضییقات مالی برای مردم غرامت دزدیهای گذشته خود را بپردازند.

دوستان گرامی...

اکنون وقت آنست که برای نیل به تحقق آرمانهای مقدس ملی در صفوف نهضت ملی ایران به پیشوائی دکتر محمد مصدق متشکل‌تر گردیم و عملاً و بطور مثبت در تشکیلات احزاب و گروههای ملی شرکت نمائیم.

ما از شما می‌خواهیم چه آنها که در امتحان موفق می‌گردند و چه آنها که توفیق ورود به دانشگاه را نمی‌یابند ارتباط خود را با قطع نکنند و در هر جا که هستند و به هر کاری که مشغول می‌شوند اعم از دانشجوی غیردانشجو حق مسوولیت اجتماعی و انسانی را حفظ نمایند و به مبارزه ادامه دهند و نگذارند که مبارزات نهضت ملی ایران در نیمه راه باقی بماند. هر سال که یک موجود جدید از نسل تازه نفس و نیروی زنده و جوان کشور وارد دانشگاه می‌شود دژی از دژهای کهنسال دشمن باید واژگون گردد. حمله کنیم پیش رویم با ایمان به حق و با حرکت پیروزی ما حتمی و نزدیک است.

درود به مصدق پیشوای محبوب و زندانی ملت ایران

درود به نسل جوان کشور پیش قراول اول مبارزات آزادیخواهانه ملت ایران

دانشجویان نهضت آزادی ایران

شهریور ۴۱